

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

עור (י-ט) 14-2515

בבית הדין לעררים בירושלים

בפני כב' הדיין אלעד אזר

העוררים:

1. [REDACTED]
  2. [REDACTED]
- ע"י עו"ד טל פרושן

נגד

המשיב:

משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה
 ע"י עו"ד נועה כהן, הלשכה המשפטית

פסק דין

עניינו של ערר זה הוא בתחלטות המשיב לסרב בקשת העוררים להאריך את רישיונה של העוררת 2, בהתאם לנוהל מס' 5.2.0009 – "נוהל הטיפול בהסדר מעמד לבני זוג של אזרחים ישראלים, לרבות בני אותו מין" (להלן: "נוהל חיים משותפים", או "הנוהל").

עיקרי העובדות

1. העורר הינו יליד 1963, גרוש ואב לשתי ילדות. העוררת הינה אזרחית הפיליפינית, ילידת 1964, נישאה בארצה לאזרח הפיליפינים ולהם ארבעה ילדים משותפים. העוררת נכנסה לישראל לראשונה ביום 6.7.00 ובידה רישיון ישיבה מסוג ב/1 כמטפלת בענף הסייעוד. רישיונה הוארך מעת לעת עד ליום 18.01.08.
2. ביום 15.6.08 הגישו העוררים בקשה בלשכת המשיב להסדרת מעמדה של העוררת מכח נוהל חיים משותפים. לאחר בחינת המסמכים שהוגשו וראיון שנערך לעוררים, הוחלט להעניק לעוררת רישיון ישיבה מסוג ב/1 למשך שנה בתוקף עד ספטמבר 2009. כעבור כשנה ולאחר ראיון נוסף, החליט המשיב ביום 4.3.10 על הפסקת ההליך. כנגד החלטה זו הוגשה עתירה מנהלית בעקבותיה הגיעו הצדדים לחסכמה כי ייערך לעוררים ראיון נוסף ותנתן החלטה חדשה בעניינם.

מדינת ישראל בית הדין לעוררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

3. לאחר שנערך לעוררים ראיון שלישי במספר, הגיע המשיב למסקנה כי אין לאפשר המשך ההליך להסדרת מעמדה של העוררת שכן הקשר בין העוררים הנו קשר של נוחות ואינטרסים. החלטה בהתאם ניתנה ביום 27.2.11. כנגד החלטה זו הוגשה השגה מס' 2130/11 בפני ועדת ההשגה לזרים. ביום 4.12.14 ניתנה החלטת יו"ר הוועדה הדוחה את ההשגה. כנגד החלטה זו הוגשה עתירה מנהלית. ביום 14.4.13 ניתן פס"ד בעת"מ 36010-01-12 המקבל את העתירה ומורה למשיב לחדש את ההליך המדורג בעניינם של העוררים. בהתאם, ניתן לעוררת רישיון לישיבת ארעי (א/5) למשך שנה.
4. בעקבות ראיון נוסף שנערך לעוררים ביום 17.10.13, ניתנה ביום 19.8.14 החלטת ראש דסק צפון כי אין מקום לחדש את רישיונה של העוררת בגין סתירות שנפלו בראיון והתרשמות שלילית מהקשר הזוגי הנטען וכן בשל העובדה כי העוררת לא עשתה ואינה מתכוונת לעשות כל ניסיון להתיר את נישואיה לבעלה הפיליפיני. כנגד החלטה זו הגישו העוררים ערר פנימי, אשר נדחה בהחלטת מנהלת תחום אשרות וזרים ביום 24.11.14. מכאן הערר שחוגש בפני.
5. לאחר הגשת הערר, הודיע המשיב ביום 4.2.15 כי עניינם של העוררים הוגא לעיון נוסף בפני מנהלת תחום אשרות וזרים, אשר החליטה להעניק לעוררת רישיון ב/1 חצי שנה, מחוץ לחליך המדורג, על מנת לאפשר לה לפעול להתרת נישואיה. בקשת המשיב למחיקת הערר בעקבות החלטה זו, נדחתה על ידי בחלטה מיום 15.2.15.
6. ביום 13.10.15 התקיים בפני דיון במעמד העוררים ובי"כ הצדדים. במהלך הדיון הציעה בי"כ המשיב כי יוענק לעוררת רישיון ישיבה א/5 במסגרת חליך המדורג לחצי שנה במהלכה תפעל העוררת להתרת נישואיה. לאחר הדיון הוגשה הודעת העוררים כי אינם יכולים להענות להצעה.

טענות העוררים

7. רוב הנימוקים המבססים את החלטת המשיב חנם טענות ונימוקים שנבחנו ונשללו בהליכים קודמים ובפרט בפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בעת"מ 36010-01-12. ביהמ"ש בחן את הראיות שנערכו לעוררים טרם הובא הענין בפניו וקבע כי מסקנות המשיב השליליות המותבססות על ראיות אלו אינן סבירות, ברם, המשיב שב להסתמך על ממצאים שכבר נפסלו.
8. בנוגע לממצאי המשיב השליליים בעקבות הראיון האחרון שנערך לעוררים, טוענים העוררים כי אין להם עיגון בראיון וממילא הם מתייחסים למצב דברים שהתקיים בשנת 2008 ולא במועד עריכת הראיון; טענת המשיב כי היה על העוררים להציג "ממצאים חדשים המניחים

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

את הדעות בדבר קשר זוגי משוללת יסוד. המשיב יצא מנקודת הנחה שגויה בבסיסה, כי בקשת העוררים נדחתה בעבר ועל כן עליהם להציג ממצאים חדשים בעוד שביתמ"ש חורה למשיב להכיר בזוגיות שלהם.

9. במסגרת תגובת העוררים להצעת המשיב בדיון, התייחסו העוררים לדרישת המשיב כי על העוררת לפעול להתרת נישואיה. נטען כי ברור עם עורכי דין בפיליפינים העלה כי העלויות הצפויות להליך נעו בין \$6,000 ל-\$9,000 ולכך יש להוסיף את עלות טיסותיה של העוררת לפיליפינים. עיקר טענת העוררים בנושא הינה כי פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי יצר השתק שיפוטי. ביהמ"ש המחוזי נדרש להכריע בין עמדת העוררים בפניו, כי על בקשתם חל הנוהל הקודם אשר בו לא היתה דרישה כי בן הזוג חזר יציג אישור בדבר התרת נישואין בעוד המשיב טען כי יש להחיל את הנוהל, שעודכן ביום 10.8.09, המעלה דרישה זו. על אף שאין קביעה פוזיטיבית איזה נוהל חל, קביעות ביהמ"ש מעידות על כך וכך גם עולה ממכתב הפרקליטות שנשלח לאחר מתן פסה"ד. ההשתק חל על דרישת המשיב כי העוררת תפעל להתרת נישואיה ועל מסקנתו כי סרובה לעשות כן מעיד על העדר כנות חקשר הזוגי. אין גם לקבל טענת המשיב כי לאחר שפורסם נוהל מעודכן, לאחר מתן פסה"ד, יש להחיל אותו על העוררים. לפיכך אין רלבנטיות לטענות המשיב כי הפסיקה הכירה בסבירות חדרישה כי בן הזוג חזר יתיר את נישואיו. גם לגופו של דבר, בחינת נסיבותיה של העוררת מלמדת כי מזה שנים ארוכות אינה נמצאת בקשר עם בעלה ואין כל חשש כי היא מנהלת קשר ביגמי עם העורר.

טענות המשיב

10. נוהל ידועים בציבור המעודכן קובע כי מקום בו בן הזוג חזר נשוי יש לנשאל אותו על כך במסגרת הראיון שנערך לבחינת כנות הקשר וכן עליו לחמציא ראיות כי הוא, לכל הפחות, עושה מאמץ כנה ואמיתי להתיר את נישואיו. הפסיקה קבעה כי דרישת זו של המשיב הינה דרישה סבירה וראויה. בקשות לפי נוהל ידועים בציבור של מי שעודנו נשוי מצדיקות בחינה זהירה. העוררת מודה בפה מלא כי לא ניסתה ואינה מעוניינת לפעול להתרת נישואיה.

11. הראיונות שנערכו לעוררים חשפו סתירות רבות ומהותיות בין גרסת העורר לגרסת העוררת ביחס לקשר הזוגי הנטען.

12. מאז החל הקשר הנטען זוגי בן העוררים בשנת 2008 יצאו, כל אחד מהם בגפו, לתקופות ממושכות מחוץ לישראל.

13. אין לקבל טענת העוררים להשתק שיפוטי שאם לא כן לא יהיה טעם לערוך לעוררים ראיון מדי שנה לבחינת הקשר הזוגי, כפי שנדרש בנוהל המדורג. כמו כן משמעותה ביטול חסעיפים הרלבנטיים בנוהל המעודכן ועידוד יחסי ביגמיה. פסק הדין עליו מבקשים העוררים להסתמך,

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

לא קבע כל קביעה פוזיטיבית לענין העובדה כי העוררת עודנה נשואה. ככל שקיים השתק שיפוטי כאמור, הוא מתייחס רק לממצאים שנשמכו על ראיונות שנערכו קודם לפסק הדין. אף אם נקבע בנקודת זמן מסוימת, כי הקשר הזוגי מצדיק הגנה ומעמד לפי הנוהל המדורג, אין הוא צופה פני עתיד ואינו מונע בעד המשיב לקבוע בנקודת זמן מאוחרת כי הקשר אינו כנה ואמיתי.

המסגרת הנורמטיבית

14. "הפסיקה קבעה תנאי סף מצטברים לצורך קביעת היותם של בני זוג בחזקת "יזועים בציבור". תנאים מצטברים אלה הם: -חיי משפחה וניהול משק בית משותף. תנאים אלה הם תנאים מהותיים לצורך קביעה האמורה (ר' ע"א 6434/00 דנינו נ. מנע פ"ד נ"ו (3), 683). הפסיקה הוסיפה וקבעה כי מן הראוי כי שאלת קיומם של התנאים הנ"ל תבחן על פי קריטריונים סובייקטיביים (ר' 107/81 אלון נ' מנדלסון, פ"ד מג(1), 431). " (עתמ (ת"א) 1876-08-11 נמוב סנוניה נ' משרד הפנים [נבו, 30.1.12]; כן ראו האמור בע"א 621/09 קרול נסיס נ. קורינה יוסטר (פ"ד כד(1) 617). בקצרה ייאמר, כי קשר זוגי המוכר בין בני זוג שאינם נשואים, הוא קשר כזה, שלמעט החותם של תעודת נישואין, אין לצופה מבחוץ אפשרות האפשרות לראות כי בני הזוג אינם נשואים, באשר הם כרכו את גורלם זה בזה, ובחרו ב"שותפות גורל". "הזכות לשהות בישראל ניתנת לבן זוג מבוז קיום יחסי זוגיות שמעידים על מסגרת משפחתית משותפת, מסגרת שהיא המסגרת עליה מגן המשפט כאחד הקשרים "החזקים והמשמעותיים ביותר בחייו של אדם" כלשונו של כב' הנשיא ברק בענין עדאלה. כב' השופטת פרוקצ'יה קבעה באותו ענין כי הזכות לזמשפחה היא חלק מהזכות "לאוטונומיה אישית... היכולת (של אדם) לקשור את גורלו עם בן זוגו ועם ילדיו ולקיים חיים מתוך שותפות גורל עימם". לכן, יש לבחון כאמור אם העותרים זנן הוכיחו כי קיים ביניהם סוג כזה של קשר, שהוא הקשר הראוי להגנת המשפט."

15. במסגרת הערר דנן, התמקד הדיון בראש ובראשונה בתחולת הוראות סעיף ב.12 לנוהל חיים משותפים המפנה לסעיף ג.12. שזו לשונו:

"במידה ומצבו האישי של אחד מבני הזוג/שניהם מופיע כ"נשוי" יש לתשאל במסגרת הראיון גם בנוגע לבלעדיות וייחודיות הקשר בין בני הזוג וכן בנוגע למאמציו של בן הזוג הנשוי להתיר נישואיו. בנוסף יתבקש בן הזוג הנשוי להמציא ראיות לנסיגותיו להתיר נישואיו, וזאת באמצעות תעודות ציבוריות מקוריות, מאומתות ומתורגמות."

ג.12.א: "ככל שיימצא כי ההתרשמות מכנות הקשר, ייחודיותו ובלעדיותו הינה חיובית (ובמקרה בו בן הזוג נשוי, ימצא כי בן הזוג הנשוי נוקט באמצעים ונסיגות כנים ואמתיים

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

להתרת נישואיו)... תועבר הבקשה באמצעות ראש הדסק להחלטת ראש תחום אשרות וזרים.. בסמכות ראש הדסק לסרב להעביר את הבקשה לבחינת ראש תחום אשרות, במידה והתיעוד להוכחת נסיונות התרת הנישואין יימצא בלתי קביל." (תנוסח המובא לעיל הנו מתוך העדכון האחרון שפורסם לנוהל, ביום 7.10.13).

דין וחברעה

האם רשאי המשיב לדרוש מהעוררת לנסות ולהתיר את נישואיה כתנאי להמשך ההליך המדורג?

16. הצדדים חלוקים בשאלה האם פסק הדין מיום 14.4.13 בעת"מ 12-01-34010 (להלן "פסה"ד" או "פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי") הכריע בשאלה האמורה והאם בכך יצר השתק המונע מהמשיב לשוב והציג את דרישתו בכל פעם שהוא נדרש להאריך את רישיון ישיבתה של העוררת במסגרת ההליך המדורג.

17. עיון בפסק הדין אינו מותיר ספק כי שאלת התרתו של קשר הנישואין של העוררת מבעלה והשלכתה על בחינת בקשתם של העוררים להעניק לעוררת מעמד מכח הנוהל, הועלתה בהרחבה הן ע"י העוררים והן ע"י המשיב ואלו פורטו במסגרת פסה"ד. זהו עקא, לבו של פסה"ד, קרי הדין והכרעה שבו, נסוב רובו ככולו על טענות המשיב שם כי ממצאי הראיונות שנערכו לעוררים מצביעים על כך שמדובר בקשר נוחות תועלתני גרידא, שאינו עולה לידי קשר זוגי כנה ואמיתי. פסה"ד דחה טענות המשיב כנגד כנות הקשר והורה לו לחדש את ההליך המדורג בעניינם של העוררים. במסגרת הכרעתו, ביהמ"ש כלל לא דן בשאלה האם בדין דרש המשיב מהעוררת להגיש ראיות לכך שפעלה להסדרת נישואיה ומה הנפקות שיש לסרוב העוררת לפעול להתרת נישואיה.

18. איני משוכנע כי אמנם קיים השתק פלוגתא לענין דרישת המשיב להתרת נישואי העוררת במובן המשפטי. יחד עם זאת, יש לבחון את ההקשר של דרישה זו במסגרת הנוהל ולנוכח התוצאה האופרטיבית של פסה"ד, ואסביר: עפ"י הוראות הנוהל, כפי שפורטו לעיל, מקום בו בן הזוג הזר עודנו רשום כנשוי לבן זוג קודם, לראש הדסק נתונה הסמכות לבחון אם הוא נוקט "במאמצים ונסיונות כנים ואמתיים להתרת נישואיו", או אז תועבר הבקשה להחלטת ראש תחום אשרות וזרים במטה המשיב. אך, ככל שמתרשמת ראש הדסק כי התיעוד והוכחת הניסיונות להתרת הנישואין אינם מספקים - בסמכותה לסרב להעביר את הבקשה לבחינת ראש תחום אשרות. משמעות הדבר הינה כי הבקשה תדחה על הסף. גם מיקומן של החוראות העוסקות בהוכחת ניסיונות בן הזוג הנשוי להתרת נישואיו, קרי, הפניה מתוך פרק ב' העוסק בתנאי הסף לטיפול בבקשה והיותן חלק מפרק ג', שעניינו הטיפול בבקשה, מעיד כי מדובר, חלכה למעשה, בתנאי סף, אשר על המבקשים לעבור בהצלחה, שאם לא כן לא יתיר להם

מדינת ישראל בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

המשיב להיכנס בגדרו של ההליך המדורג. אשר על כן, מקום בו כבר עברה הבקשה את השלב המקדמי וניתן לבן הזוג הזר מעמד מכח ההליך המדורג, אף אם מדובר ברישיון ב/1, קל וחומר אם ניתן לו רישיון ישיבה מסוג א/5, הרי שהמשיב אינו יכול לאחר מכן לעורר מחדש את הדרישה כי בן הזוג הזר יוכיח מאמציו לתרת נישואיו ולהציג אסמכתאות לכך.

19. ביהמ"ש המחוזי חורה למשיב בפסק דינו להעניק לעוררת מעמד מכח ההליך המדורג. בהתאם לכך ניתן לה, אם כי באיחור ולאחר התעקשות בא כוחה, רישיון ישיבה מסוג א/5. הואיל ופסה"ד כבר הפך באותו מועד לפס"ד חלוט שאין לערער או להרהר אחריו, הרי שנחסמה הדרך בפני המשיב לשוב ולהעלות מחדש את דרישתו להוכיח נאמץ מצד העוררת להתרת נישואיה. יש לראות בדרישה זו דרישת סף שנדחתה, כך או אחרת, בפסיקת ביהמ"ש המחוזי אשר בפסק דינו אפשר לעוררים, אם תרצו, "לדלג" מעליה.

20. זאת ועוד, העוררים טוענים כי ניתן להחיל עליהם רק את גרסת הנוהל אשר פורסמה ביום 3.01.2008. בנוסח זה לא מופיעה בסעיף ב' (או ג') הדרישה, שנוספה לאחר מכן, כאמור לעיל, ביחס למצבו האישי של בן הזוג הזר. כן מופיעה דרישה ביחס לבן הזוג הישראלי כי מצבו האישי צריך להיות פנוי (ב.14). אף אם תתקבל טענת המשיב, כי פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי לא יצר כל השתק בסוגיה זו, זעוני היא כי יש לקבל את טענת העוררים כי יש להחיל על בקשתם את הנוהל בנוסח שהיה קיים במועד הגשת בקשתם, קרי יוני 2008, זאת לאחר שבקשתם, בסופו של יום אושרה בפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי, אשר אף קבע כי יש להמשיכו מהמועד בו נפסק. והנה, במכתב מאת פרקליטות מחוז ת"א (אזורחי) מיום 6.6.13 אל ב"כ העוררים, נאמר מפורשות "לאחר בדיקה עלה כי הבקשה הוגשה בהתאם לנוהל בנוסחו הישן, ולפיכך זכאית מרשתך לקבל רישיון ישיבת ארעי...".

כן ראו החלטתי מיום 15.2.15, בה קבעתי כי דרישת המשיב האמורה "נבלעה" וחוסרה מעל הפרק במסגרת פסק הדין בעתירת.

האם סיימם ממצאים המעידים על העדר כנות קשר?

21. אין חולק כי אף בהתעלם ממצבה האישי של העוררת והעדר ניסיון מצדה להתיר את נישואיה, רשאי ואף חייב המשיב לבחון מדי שנה את כנות הקשר הזוגי שבין העוררים שכן זו מטרתו העיקרית של ההליך המדורג. אין חולק כי במסגרת ההליך המדורג ובחינה עתית של הקשר בין בני הזוג רשאי המשיב, כל עוד לא השלים בן הזוג הזר את ההליך, להגיע למסקנה כי אין ממש בקשר הנטען בפניו וכי אין הקשר עולה לידי קשר זוגי המצדיק מתן מעמד בישראל לבן הזוג הזר.

22. נקודת המוצא היא כי נוהל חיים משותפים מטיל נטל כבד יותר על בני זוג שאינם נשואים, לחוכחת חקשר הזוגי ביניהם, וכי נטל זה מוטל על כתפיהם, ולא על המשיב להפריכו (וראו האמור בעת"מ 36345-11-10 זרובינה נ' משרד הפנים [נבו], 7.2.11). לשם כך עליהם לחוכיח

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

- כי הם מקיימים משק בית משותף, וכן "שותפות גורל" וקשירת חייהם זה בזה. אין די בכך שבני זוג יעמדו בנטל הנדרש לשם פתיחת הליך חיים משותפים וקשר זה נבחן לאורך זמן ולא בכדי ידוע גם כ"הליך המדורג". בכל שלב בו נבחן הקשר יש להרים מחדש את נטל השכנוע על קיומו הנמשך של קשר כנה וזוגי
23. נותר אם כן לבחון האם, מתוך המסמכים להארכת רישיון ישיבתה של העוררת, או הראיונות שנערכו לעוררים בחודש אוקטובר 2013, החלטת ראש הדסק, ובעקבותיה, החלטת ראש תחום אשרות וזרים, היו מנומקות, נטולות שיקולים זרים ובמסגרת מתחם הסבירות ושקול דעתה של הרשות.
24. עיון בעמדת המשיב מאז ניתנה החלטתו נשוא הערר, מלמד כי חל כרסום מתמשך במסקנת ראש הדסק כי "לא הובאו בפני... ממצאים חדשים המניחים את הדעות כי אתם מקיימים תא משפחתי, לרבות משק בית משותף...". תחילה בא הדבר לידי ביטוי בכך שלאחר הגשת הערר עניינם של העוררים הוחזר לעיון חוזר בפני מטה המשיב וניתנה החלטת ראש תחום אשרות וזרים כי לעוררת יוענק רישיון ישיבה מסוג 1/2 לחצי שנה מחוץ להליך המדורג, על מנת לאפשר לפעול להתרת נישואיה ולהציג אסמכתאות לכך. יש לציין כי בהחלטת מיום 15.2.15 מתחזי ביקורת נוקבת על החלטה זו. לאחר מכן, בדיון בפני שב והתמקד המשיב בשאלת התרת נישואיה של העוררת ואף הציע הצעה נדיבה על פניה, כי רישיון ישיבתה של העוררת בו החזיקה, מסוג א/5, יוארך בחצי שנה במהלכה תפעל להתרת נישואיה.
25. לא בכדי מיקד המשיב מאמציו בניסיון לכפות על העוררת להוכיח כי פעלה ועשתה מאמצים אמתיים להתרת נישואיה, כתנאי להמשך ההליך המדורג. דומה כי גם המשיב הגיעה למסקנה כי קביעת ראש הדסק לפיה, ממצאי הראיונות שנערכו לעוררים, מעידים על סתירות, אינה יכולה לעמוד. בעיקר תמונה מסקנת ראש הדסק כי לא הובאו בפניה ממצאים חדשים. מסקנה זו מעידה כי המשיב ניגש לבקשת העוררים להארכת רישיון הישיבה בדעה קדומה ומוקדמת הנשענת על עמדת המשיב משכבר הימים, לפיה לא הוכיחו העוררים קשר זוגי כנה ואמיתי, וטענתה לחשוב כי על העוררים להמציא מסמכים או ראיות אחרות להפריך עמדה זו. משניתן פסה"ד המורה למשיב להעניק לעוררת רישיון ישיבה במסגרת ההליך המדורג, על המשיב מוטל נטל הבאת הראיות על מנת לשלול רישיון זה.
26. לא מצאתי בראיונות שנערכו את אותן סתירות כבדות משקל עליהן מבקש להסתמך המשיב. ממילא הסתירות הנטענות מתייחסות למצב עובדתי שהתרחש בשנת 2008, קרי, מתי עברה בתו הקטנה של העורר להתגורר עם העוררים.
- גם העובדה כי העוררים יצאו במהלך השנים לחו"ל, כל אחד בנפרד, למשך תקופות שבין שבוע לחודש, אינה יכולה לבסס מסקנה כי אין מדובר בקשר זוגי ממשי, במיוחד לנוכח

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

העבודה כי מתוך חמש פעמים בהן יצאו העוררים לחו"ל, ארבע מתוכן הן יציאות של העוררת
 שלה ארבעה ילדים וקרובי משפחה נוספים, השוהים בפילפינים.
 27. דינו של הערר להתקבל. המשיב יחדש את רישיון העוררת לישיבת ארעי (א/5). בעוד חצי שנה
 יוכל המשיב לברון שוב את שאלת כנות הקשר אולם המשיב לא יעלה עוד דרישתו כי העוררת
 תפעל להתרת נישואיה.
 המשיב יישא בהוצאות העוררים בסך של 6,000 ₪.

ניתן היום, י"ב אב תשע"ו, 16/08/2016 בהעדר הצדדים.

זכות ערעור על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בירושלים. בשבתו כבימ"ש לעניינים מנהלים. בתוך 45 יום.

Alc

אלעד אזר, דיין
 בית הדין לעררים

מדינת ישראל
משרד המשפטים

בית הדין לעררים
י"ג אב, תשע"ו
17 אוגוסט, 2016

באמצעות פקס: 072-2438777

סה "כ דפים: 9

אל: עו"ד טל פרושן

רשות האוכלוסין וההגירה – המחלקה המשפטית

מאת: בית הדין לעררים-ירושלים

הנדון: בהחלטה בערר 14-2515

....מצ"ב החלטת כב' הדין, אלעד אזר, בערר שבנדון.

הערות:

בברכה,

בית הדין לעררים-ירושלים